

**Generaldirektörens administrativa beslut
om****ansvarsfördelning mellan Migrationsverket och Polismyndigheten**

- Beslutande:** Anders Danielsson, generaldirektör
- Närvarande:** Cecilia Borin, kvalitetschef
Fredrik Beijer, rättschef
- Föredragande:** Sverker Spaak, processägare Att återvända

Beslut: Ansvarsfördelningen mellan Migrationsverket och Polismyndigheten vid verkställighet av avvsnings- och utvisningsbeslut samt förvar fastställs i enlighet med bilaga till detta beslut.

Förankring: Publiceras på Verksnätet.

Uppföljning: Detta beslut följs upp av kvalitetsavdelningen.

Vid protokollet

Sverker Spaak

Kopia till

- Operativ verksamhet
Rättsavdelningen
Internationella avdelningen
Kvalitetsavdelningen

Ansvarsfördelningen mellan Migrationsverket och Polismyndigheten vid verkställighet av avvisnings- och utvisningsbeslut samt förvar

Innehåll

1. Inledning	2
2. Ansvarig myndighet	3
3. Identitet och dokument.....	5
4. Överlämnande av ett verkställighetsärende till polisen	6
4.1 Allmänt om överlämnande	6
4.2 Överlämnande på grund av att utlänningen håller sig undan.....	6
4.3 Överlämnande på grund av att tvång behöver användas.....	7
4.4 Polisens handläggning av ett överlämnat ärende	7
4.5 Underrättelser och kontakter mellan myndigheterna efter ett överlämnande	8
4.6 Överlämnande av beslut om avlägsnande av barn utan vårdnadshavare.....	9
5. Uppsikt och förvar.....	9
5.1 Uppsikt	9
5.2 Förvar	9
5.3 Transporter och placeringar	10
5.4 Kontakter mellan polisen och Migrationsverket vid genomförande av förvarsbeslut och under förvarstiden.....	10
6. Samverkan mellan myndigheterna	11
7. Övrigt	11
7.1 Utvisning på grund av brott i förhållande till andra avlägsnandebeslut enligt utlänningslagen	11
7.2 Avvisningsbeslut fattade av Polismyndigheten	12
7.3 Dublinärenden	12

1. Inledning

Riktlinjerna syftar till att ge en översiktlig beskrivning av ansvarsfördelningen och hur verket och polisen ska samverka så att beslut om avvisning eller utvisning blir verkställda på ett effektivt och rättssäkert sätt.

I prop.1997/98:173 påtalar regeringen vikten av att beslut om avvissning eller utvisning verkställs under värdiga former. Det kan ske genom att utlänningen får fullständig och korrekt information om återvändandet och att återvändandet, så långt det är möjligt, planeras tillsammans med utlänningen. Vidare har regeringen påtalat att det är angeläget att tiden mellan avslagsbeslutet och det faktiska återvändandet blir kort.

Huvudansvaret för verkställigheter i utlänningsärenden övergick 1999 från polisen till Migrationsverket, dåvarande Invandrarverket. Man konstaterade då att det alltid kommer att finnas personer som inte respekterar myndigheternas beslut och att behovet av polisiär kompetens måste kunna tillgodoses även om Migrationsverket har huvudansvaret för verkställigheterna.

I samtliga ärenden där barn berörs av myndigheternas handläggning ska principen om barnets bästa i enlighet med 1 kap. 10 § utlänningslagen (2005:716) (UtlL) beaktas.

Bestämmelser om verkställighet finns i 12 kap. UtlL och bestämmelser om förvar i 10 och 11 kap. samma lag. När det gäller samarbetet mellan verket och Polismyndigheten är även 6 § förvaltningslagen (1986:223) och 6 § andra stycket myndighetsförordningen (2007:515) tillämpliga. Båda bestämmelserna handlar om myndigheters skyldighet att hjälpa varandra. I 6 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) finns en bestämmelse om informationsskyldighet myndigheter emellan.

Då Migrationsverket är den förvaltningsmyndighet som har huvudansvaret för frågor som rör återvändande, har myndigheten ett särskilt ansvar för att handläggningen av verkställighetsärenden är effektiv. Det innebär bland annat att verket i alla kontakter med utlänningen bör agera i syfte att främja verkställighet av beslutet. Även om ett återvändandeärende lämnas över från Migrationsverket till Polismyndigheten så har Migrationsverket alltjämt ett uppdrag att verka för att fattade beslut följs. Detta gäller särskilt i förvarsärenden där utlänningen finns vid någon av förvarsenheterna. I dessa ärenden bör personalen vid förvarsenheterna arbeta för att ett återvändande kan ske så snart som möjligt, även om polisen handlägger verkställigheten. Hur ett sådant arbete ska läggas upp sker i dialog med Polismyndigheten i det enskilda ärendet. För kontakter mellan myndigheterna efter att ett ärende har lämnats över se avsnitt 4.5.

Myndigheterna ska vid behov utbyta information som kan vara till nytta för varandra. Särskilt gäller detta när Migrationsverket beslutar om att verkställigheter till ett särskilt land i allmänhet inte ska genomföras eller om ett sådant beslut upphävs. Sådan information ska tillställas den Nationella operativa avdelningen hos Polismyndigheten.

2. Ansvarig myndighet

Migrationsverket har huvudansvaret för verkställighet av avvissnings- och utvisningsbeslut som har fattats av verket eller migrationsdomstolarna. Enligt 12 kap. 14 § UtlL får emellertid verket lämna över ett

verkställighetsärende till polisen om

- den som ska avvisas eller utvisas håller sig undan och inte kan anträffas utan polisens medverkan *eller*
- om det kan antas att tvång kommer att behövas för att verkställigheten ska kunna genomföras

Ovanstående gäller även beslut om överföring med stöd av Dublinförordningen.

Utöver ärenden som lämnats över från Migrationsverket har polisen ansvaret för verkställighet av sina egna beslut om avvisning och nekad inresa samt allmän domstols beslut om utvisning på grund av brott.

Har ett beslut om av- eller utvisning verkställts och utlänningen därefter anträffas här i landet utan gällande tillstånd att vistas här, verkställs beslutet på nytt så länge det gäller (12 kap. 23 § UtL).

Oavsett vilken myndighet som vid utlänningens tidigare vistelse handlagt verkställigheten av sådana av- eller utvisningsbeslut som fattats av Migrationsverket eller migrationsdomstolarna, är verket handläggande myndighet om utlänningen återvänder till Sverige inom den tid som beslutet gäller. När det gäller beslut om utvisning på grund av brott är polisen handläggande myndighet i ärendet.

Om verkställigheten av ett avlägsnandebeslut misslyckas i bemärkelsen att utlänningen inte tas emot i destinationslandet och ärendet handläggs av polisen så ska polisen i första hand kontakta Migrationsverket som tar ställning till frågan om förvar eller uppsikt. Om det finns grund för förvar enligt 10 kap. 1 eller 2 §§ och polisen inte kan avvakta ett beslut om förvar eller uppsikt från Migrationsverket, får polisen fatta beslut om förvar eller uppsikt med stöd av 10 kap. 17 §. Polisen meddelar därefter skyndsamt Migrationsverket om sitt beslut och verket har då att omedelbart pröva om beslutet om förvar eller uppsikt ska fortsätta att gälla. Se även UM 9690-14, där Migrationsöverdomstolen uttalat sig om när en verkställighet ska anses ha skett.

Polismyndigheten ska återredovisa ett överlämnat ärende till Migrationsverket av följande skäl:

- när ett avlägsnandebeslut har verkställts (antingen med tvång eller självmant),
- om ärendet har preskriberats,
- om tidsfristen för en överföring enligt Dublinförordningen har löpt ut, eller
- om den utlänning vars ärende överlämnats har avlidit

Redovisningen ska ske till den enhet på verket som lämnat över ärendet. Om ett avlägsnandebeslut har verkställts, ska redovisningen göras i form av en

verkställighetsrapport. I övriga fall ska redovisningen göras genom en skriftlig PM.

3. Identitet och dokument

Ett effektivt och framgångsrikt verkställighetsarbete förutsätter att arbetet med att klarlägga utlänningens identitet har påbörjats i de inledande momenten av tillståndprocessen. För att ett asylärende ska kunna avgöras, räcker det med att sökanden har gjort sin identitet sannolik. I samband med verkställighetsarbete ställs dock ofta andra och högre krav på identiteten för att beslutet ska kunna verkställas. Även handlingar av enkel beskaffenhet och som inte omhändertas i enlighet med 9 kap. 4 och 5 §§ UtIL, kan vara av betydelse i ett framtida verkställighetsarbete. Det är därför viktigt att alla handlingar som kan vara till hjälp i verkställighetsarbetet kopieras och sparas i dossiern.

Av 9 kap 4 § UtIL framgår att Migrationsverket eller Polismyndigheten får omhänderta ett pass eller andra identitetshandlingar när en utlänning ansökt om uppehållstillstånd. Av 9 kap 5 § UtIL framgår att verkställande myndighet får omhänderta pass eller andra identitetshandlingar när ett beslut om av- eller utvisning ska verkställas. Även om Polismyndigheten är verkställande myndighet får Migrationsverket ta hand om ett pass eller andra identitetshandlingar som inlämnas till eller påträffas av Migrationsverkets personal. Detta förutsätter att Polismyndigheten fattar beslut om omhändertagande.

Utöver husrannsakan vid viss brottsmisstanke får polisen under vissa förutsättningar, som regleras i 20 § polislagen (1984:387), även genomföra husrannsakan i syfte att eftersöka personer och/eller föremål som t.ex. passhandlingar. I likhet med genomförandet av andra tvångståtgärder måste polisen beakta behovs- och proportionalitetsprincipen vid en husrannsakan. Är syftet att eftersöka en passhandling ska denna således vara av vikt för verkställighetsärendet. En konkret misstanke om att handlingen verkligen kan komma att påträffas bör också föreligga för att husrannsakan ska kunna ske.

I vissa fall kan verkställighet ske utan att utlänningen har en giltig resehandling. Det kan t.ex. finnas kopior av utgångna pass, identitetskort eller andra handlingar som har utfärdats av myndigheter i hemlandet som kan användas till styrkande av identiteten och på så sätt underlätta återvändandearbetet.

Enheten för återvändandesamordning på Migrationsverket ansvarar för att vid behov bistå verkets enheter med anskaffande av resehandlingar samt att beställa resor i de återvändandeärenden där utlänningen själv saknar möjlighet att själv ordna resan. På samma sätt finns Funktionen för ambassadsamordning hos den Nationella operativa avdelningen hos Polismyndigheten.

4. Överlämnande av ett verkställighetsärende till polisen

4.1 Allmänt om överlämnande

I de ärenden där Migrationsverket fattat beslut om av- eller utvisning, ansvarar verket för att informera utlänningen om innebörden av beslutet samt om vad som gäller i fråga om återvändande och hur verket samarbetar med polisen. Migrationsverkets ansvar för att informera förutsätter att utlänningen är tillgänglig för att informeras. Det får aldrig råda någon tvekan om att utlänningen har informerats om att det egna agerandet påverkar hur verkställigheten av beslutet kommer att ske, självant eller tvångsvis, samt att agerandet kan komma att påverka beslutet om tidsfrist respektive återreseförbud. Detta ska göras med respekt för individens valmöjligheter och personliga integritet. Att informationen har lämnats ska finnas dokumenterat i verkets dossier.

I Migrationsverkets uppdrag ingår att motivera utlänningen att självant lämna landet. Om utlänningen bedöms vara avviken eller om det kan antas att tvång kommer att behövas för att verkställa ett beslut om av- eller utvisning får ärendet lämnas över till polisen. Det är endast Migrationsverket som kan besluta att ett verkställighetsärende ska lämnas över till polisen. Polisen kan inte lämna tillbaka ärendet till verket, även om förutsättningarna för att genomföra verkställigheten ändras efter överlämnandet till polisen. Det bör emellertid observeras att reglerna i 12 kap. 17 § UtL om underrättelse till Migrationsverket om hinder mot verkställighet då kan bli aktuella. En sådan underrättelse görs till någon av verkets förvaltningsprocessenheter.

Eftersom Migrationsverket får lämna över verkställighetsärenden till polisen i vissa situationer, krävs ett nära samarbete samt ett informations- och erfarenhetsutbyte mellan myndigheterna. I ärenden om överlämnande på grund av tvång förs en dialog mellan verket och polisen innan ärendet lämnas över. Information som lämnas vid dialogen och som är av betydelse för ärendets handläggning dokumenteras i en tjänsteanteckning. Även efter ett överlämnande bör myndigheterna samarbeta för att underlätta att verkställighet ska kunna ske.

Huvudregeln är att ett ärende handläggs av den myndighet som har bäst förutsättningar att verkställa beslutet, vilket syftar till att förkorta tiderna i mottagningssystemet. Allmänt gäller att verket inte bör dröja med ett överlämnande.

Ett beslut om överlämnande ska motiveras av verket och i övrigt ska relevant dokumentation över vad verket har gjort tillföras beslutet. Med relevant dokumentation avses bland annat åtgärder som vidtagits för att utreda personens identitet för att få fram nödvändiga handlingar i syfte att möjliggöra att beslutet kan verkställas.

4.2 Överlämnande på grund av att utlänningen håller sig undan

Migrationsverket får lämna över ett verkställighetsärende om utlänningen håller sig undan och inte kan anträffas utan polisens medverkan. I de fall då

verket har fattat ett förvarsbeslut som ännu inte verkställts, bör detta hävas innan överlämnandet. I samband med överlämnandet blir polisen även ansvarig för att bedöma om en person ska tas i förvar eller ställas under uppsikt och därför bör Migrationsverkets beslut om förvar hävas.

Av beslutsmallen för överlämnande till polisen framgår om utlänningen inte har fått del av avvisnings- eller utvisningsbeslutet. I ett sådant fall åligger det polisen att se till att så sker när utlänningen anträffas.

4.3 Överlämnande på grund av att tvång behöver användas

Migrationsverket får lämna över ett ärende om det kan antas att tvång kommer att behövas för att verkställa beslutet.

Ett överlämnande av ett ärende där det kan antas att tvång kommer att behövas för att verkställa beslutet förutsätter i normalfallet att tvångsåtgärden leder till att beslutet kan verkställas. Ärenden som förutsätter frivillighet för verkställighet bör således i normalfallet inte lämnas över till polisen. Samma sak gäller för överlämnande av ärenden med beslut om avlägsnande till länder till vilka formella verkställighetsstopp gäller.

Ett ärende med tidsfrist för frivillig avresa kan inte lämnas över från verket till polisen under tiden då tidsfristen löper, eftersom utlänningen har fristen på sig för att frivilligt lämna landet. Ärenden som inte har någon tidsfrist för frivillig avresa, exempelvis Dublinärenden, kan lämnas över till polisen när avlägsnandebeslutet expedierats.

I ärenden med familjer där medlemmarna befinner sig i olika skeden av migrationsprocessen bör ett beslut om överlämnande fattas först när samtliga familjemedlemmar har verkställbara beslut. Om vissa familjemedlemmar redan har verkställbara beslut och överlämnats, kan den/de personer vars beslut inte redan överlämnats till polisen endast överlämnas om det finns grund för överlämnande, samt efter det att en eventuell tidsfrist för frivillig avresa löpt ut, alternativt upphävts.

4.4 Polisens handläggning av ett överlämnat ärende

Efter att ett ärende lämnats över bedömer Polismyndigheten om den ska kalla, eftersöka eller efterlysa utlänningen. Om Migrationsverket överlämnar ett ärende där en utlänning avvikit och denne efterlyses, ska polisen meddela den enhet hos verket som har lämnat över ärendet, så att efterlysningen kan registreras i verkets centrala utlänningsdatabas. Detta gäller även om ett ärende lämnas över då tvång bedöms nödvändigt och utlänningen därefter avviker. Migrationsverket ska även meddelas i samband med avlysning.

Om verkställighetsärendet har lämnats över till polisen för att Migrationsverket bedömer att tvång kan komma att behövas för att genomföra verkställigheten och utlänningen är tagen i förvar, måste polisen ta ställning till frågan om fortsatt förvar. Fram till dess Polismyndigheten

fattar ett nytt beslut om förvar efter muntlig förhandling, är det verkets beslut om förvar som är bärare av tvångsåtgärden (jfr MIG 2006:5). Polismyndigheten är dock handläggande myndighet i såväl verkställighets- som förvarsärendet (se 10 kap. 13 och 14 §§).

4.5 Underrättelser och kontakter mellan myndigheterna efter ett överlämnande

När ett verkställighetsärende har lämnats över till polisen är Migrationsverket skyldigt att fortlöpande informera polisen om uppgifter som kan ha betydelse för verkställigheten. Är utlänningen förvarstagen har personalen på Migrationsverkets förvarsenheter daglig kontakt med utlänningen och det kan i dessa fall vara särskilt påkallat med en nära samverkan mellan polisen och förvarspersonalen.

Om Migrationsverket fått kännedom om att utlänningen inte längre vistas i landet, beviljats uppehållstillstånd, eller avlidit, ska verket omedelbart kontakta och underrätta handläggande polisregion om dessa omständigheter. Polisen vidtar därefter erforderliga åtgärder.

I många andra situationer, medan utlänningen fortfarande är kvar i landet, kan verket också få upplysningar av betydelse för polisens handläggning av verkställighetsärendet. Även dessa ska vidarebefordras till polisen.

Här kan också noteras att den som håller sig undan ett beslut om avvisning eller utvisning inte har rätt till bistånd enligt lagen om mottagande av asylsökande m.m. (1994:137, LMA). Om en utlänning ska återinskrivas hos Migrationsverket, måste verket kontakta polisen för att ge dem möjlighet att vidta eventuella åtgärder. Det får bedömas i varje enskilt fall hur kontakt med polisen ska tas. Sker förfrågan via fax eller e-post är det lämpligt att begära svarsbekräftelse. För det fall att det uppkommer omständigheter som innebär att ett av verket fattat beslut om nedsättning av dagersättning med stöd av 10 § LMA bör omprövas, ska polisen kontakta verket i ärendet.

Polisen informerar Migrationsverket om när en verkställighet av ett överlämnat ärende är planerad att ske, framför allt om utlänningen är förvarstagen i verkets lokaler. Observera att särskilda omständigheter i det enskilda fallet kan föranleda sekretess mellan Migrationsverket och utlänningen.

Om ett ärende som har lämnats över till en polisregion övergår till en annan polisregion bör den enhet vid Migrationsverket som lämnat över ärendet informeras om detta av polisregionen som först tog emot ärendet. Ny handläggande polisregion registreras i verkets centrala utlänningsdatabas (CUD).

När polisen redovisar ärendet till Migrationsverket sker detta genom att en kopia av verkställighetsrapporten eller annat dokument skickas till den enhet som har överlämnat ärendet.

Det är av största vikt att information om att verkställighet har skett snarast lämnas till den enhet på Migrationsverket som personen är inskriven vid. Detta för att exempelvis undvika felaktiga utbetalningar och för att skyndsamt kunna skriva ut en person ur mottagningssystemet.

4.6 Överlämnande av beslut om avlägsnande av barn utan vårdnadshavare

Vid handläggning av ärenden rörande ensamkommande barn vars verkställighetsärenden på grund av tvång ska lämnas över till polisen, är det av stor vikt att en dialog sker mellan myndigheterna både före och efter ett överlämnande. Innan ett sådant ärende lämnas över ska Migrationsverket ha gjort efterforskningar för att säkerställa att det vid ankomsten finns ett ordnat mottagande för barnet. Verket ska kunna förmedla till polisen var den kan få en sådan kontakt. Efter ett överlämnande bör verket fortsätta motiveringsarbetet i samband med andra kontakter med barnet samt vid behov bistå polisen avseende mottagande i hemlandet.

5. Uppsikt och förvar

5.1 Uppsikt

Kostnader, exempelvis för resor, som uppstår för den utlänning som är ställd under uppsikt bekostas av den myndighet som handlägger uppsikten. Uppsikten kan fullföljas antingen genom att utlänningen anmäler sig hos polisen eller hos Migrationsverket i enlighet med beslutet om uppsikt. Valet av plats för fullgörande av uppsikt bör utgå från vad som är mest praktiskt för den som berörs av beslutet. Om polisen beslutar att uppsikten ska fullgöras genom att utlänningen anmäler sig hos Migrationsverket, eller om Migrationsverket bestämmer att uppsikten ska fullföljas genom att utlänningen anmäler sig hos polisen, meddelas detta beslut den myndighet där uppsikten ska fullgöras.

Polisen informerar Migrationsverket när polisen fattar beslut om uppsikt för att möjliggöra registrering i centrala utlänningsdatabasen.

Om en utlänning byter vistelseort och om flytten innebär att uppsikten inte kan fullgöras på den ort som är angiven i det gällande beslutet, krävs ett nytt beslut om uppsikt.

5.2 Förvar

Frågan om förvar kan aktualiseras under handläggningen av ett ärende om avvisning eller utvisning både före och efter ett beslut om avlägsnande. Förvarsinstitutet används i första hand för att säkerställa utresa i fall där det finns risk för avvikande eller undanhållande. Om det är ett ärende som handläggs i enlighet med Dublinförordningen, krävs att risken för avvikande är betydande. Om Migrationsverket är verkställande myndighet och det står klart att utlänningen under vistelsen på en förvarsenhet inte har för avsikt att återvända självmant bör ärendet, om det är verkställbart, lämnas över till polisen utan dröjsmål.

Enligt 10 kap. 19 § UtL ska polisen på begäran av Migrationsverket lämna biträde för att genomföra beslut om förvar. Med denna formulering avses enligt prop. 1996/97:147 att polisen ska delge utlänningen beslutet om förvar och därefter transportera honom eller henne till förvarslokalen. Det sägs vidare att det inte finns något som hindrar att verket sköter delgivningen av sina egna förvarsbeslut när polisens bistånd med delgivning inte behövs. Om verket beslutar att ta en utlänning i förvar kan han eller hon således bli underrättad om beslutet av antingen Migrationsverket eller polisen.

Om Migrationsverket beslutar om förvar bör verket i normalfallet begära polisens biträde med att genomföra beslutet liksom transporten till förvarslokalen. Denna begäran bör lämnas till polisen snarast. Polisen bör så snart som möjligt biträda verket.

5.3 Transporter och placeringar

I de fall Migrationsverket beslutar om förvar när utlänningen befinner sig i verkets lokaler, som inte är förvarslokaler, har verket inte någon möjlighet att med tvång hålla kvar utlänningen till dess att polisen kommer.

Vad gäller utläningar som hålls i förvar ska Migrationsverket i första hand anlita Kriminalvårdens nationella transportenhet (NTE) eller använda sig av egen personal vid transporter. Migrationsverket måste vända sig till polisen för att få deras godkännande att använda NTE. I vissa fall, då en utlänning bedöms rymningsbenägen eller våldsam, ska Migrationsverket använda sig av polisens biträde vid transport.

Migrationsverket får med stöd av 10 kap. 20 § 2 eller 3 UtL fatta beslut om att placera en förvarstagen i häkte, arrest eller kriminalvårdsanstalt. För det fall att den förvarstagne ska placeras på häkte eller kriminalvårdsanstalt ansvarar Migrationsverket för att ordna plats. Ska utlänningen placeras i arrest, ansvarar polisen för att ordna plats samt underrätta verket om vart polisen har för avsikt att föra utlänningen. Platsbrist på förvarsenhet utgör inte sådana synnerliga skäl som krävs för placering i arrestlokal.

5.4 Kontakter mellan polisen och Migrationsverket vid genomförande av förvarsbeslut och under förvarstiden

Polisen ska skyndsamt genomföra en handräckning som verket begär. Av handräckningsbegäran ska framgå vilken förvarsenhet Polismyndigheten ska kontakta för vidare anvisning.

Om en utlänning påträffas av polisen och beslut om förvar aktualiseras ska polisen ta kontakt med den förvarsenhet som geografiskt är närmast platsen där förvarsbeslutet genomförs. Om aktuell förvarsenhet inte har en ledig plats är det samma förvarsenhet som ska kontrollera platser med de övriga förvararen. Kan inte transport ordnas omedelbart eller i anslutning till att förvarsbeslutet genomförs, ska Migrationsverket vid behov besluta om placering enligt 10 kap. 20 § UtL.

I det fall handräckning av ett förvarsbeslut ska genomföras utanför Migrationsverkets lokaler bör polisen ta kontakt med verkets förvarsenhet innan för att kontrollera tillgång på förvarsplatser.

När handräckning ska genomföras i verkets lokaler bör verket ta kontakt med förvarsenheten för information om vilket förvar utlänningen ska föras till. Om det inte finns plats vid den förvarsenhet som kontaktas ansvarar denna enhet för att utreda var utlänningen kan tas emot.

Vid rymning från förvar ska såväl berörd polisregions regionsledningscentral (RLC), som handläggande enhet vid polisen meddelas. Beslutet om förvar bör upphävas om en person rymmer.

6. Samverkan mellan myndigheterna

En förutsättning för ett lyckat verkställighetsarbete är att det finns en bra lokal, regional och nationell samverkan mellan Migrationsverket och Polismyndigheten. I detta arbete följer myndigheterna den handlingsplan för samverkan mellan Migrationsverket, Polismyndigheten och Kriminalvården avseende återvändande och verkställigheter som har tagits fram. Samverkan ska ske på lokal, regional och nationell nivå i en standardiserad form genom möten med enhetliga dagordningar och dokumentationskrav.

Migrationsverket och polisen bör regelbundet gå igenom ärenden som är överlämnade till polisen i syfte att identifiera eventuella förändringar som inte meddelats den andra myndigheten. Det finns också här möjligheter att identifiera ärenden som bör handläggas skyndsamt samt skapa grund för ett lärande myndigheterna emellan.

Vid tillfällen för utbildningar som är adekvata för verkställighetsarbetet inom respektive myndighet bör det övervägas att bjuda in den andra myndigheten.

Om myndigheterna lokalt anser det vara av nytta kan särskilda lokala överenskommelser ingås. I dessa kan det då informeras om; lokala rutiner såsom exempelvis telefonnummer, hur överlämnandet av ärenden går till rent praktiskt och hur information i överlämnandeärenden ska ske mellan myndigheterna etc.

Vid samverkan mellan myndigheterna bör särskild hänsyn tas till ärenden som rör barn, sjuka och andra särskilt utsatta grupper.

7. Övrigt

7.1 Utvisning på grund av brott i förhållande till andra avlägsnandebeslut enligt utlänningslagen

I vissa fall kan två parallella processer uppstå rörande en utlännings vistelse i Sverige. Det gäller ärenden om utvisning på grund av brott och ärenden om av- eller utvisning som prövas av Migrationsverket eller migrationsdomstolarna. I sådana fall kan såväl polisen som Migrationsverket vara handläggande myndighet. Av ett avgörande från

Migrationsöverdomstolen (MIG 2007:22) framgår dock att det endast bör finnas en handläggande myndighet. Den myndighet som handlägger verkställighetsärendet, som rör utvisning på grund av brott, ska vara handläggande myndighet. Detta gäller även i förvarsärendet.

En utlänning har som huvudregel rätt att få en ansökan om skydd slutligt prövad medan han befinner sig i landet. Undantag görs bland annat vid utvisning på grund av brott. Har en allmän domstol beslutat om utvisning på grund av brott och utlänningen därefter ansöker om skydd får verkställighet ske när ansökan om uppehållstillstånd har prövats i en instans och då avslagits (se 12 kap. 8 a § andra stycket, UtL.) Polismyndigheten bör vid förberedelserna inför en verkställighet av ett beslut om utvisning på grund av brott alltid kontrollera om det finns en öppen asylansökan från utlänningen. Detta kan ske genom kontroll hos Migrationsverket eller genom polisens egna tillgång till verkets utlänningsregister Wilma.

Polismyndigheten bör uppmärksamma Migrationsverket på att det föreligger ett utvisningsbeslut av allmän domstol, när myndigheten har fått kunskap om att en asylansökan är anhängiggjord. Migrationsverket kommer då att i största möjliga utsträckning behandla ett sådant ärende med förtur. Om en person har fått en ansökan om asyl prövad och återoppar verkställighetshinder enligt 12 kap. 19 § UtL, får inte polisen verkställa ett beslut om utvisning på grund av brott förrän verket har tagit ställning till frågan om ny prövning.

Om återreseförbudet för en utvisningsdom från allmän domstol löper ut och om det finns ett avlägsnandebeslut enligt utlänningslagen som inte är preskriberat, ska Migrationsverket handlägga ärendet i vanlig ordning.

7.2 Avvisningsbeslut fattade av Polismyndigheten

Polisen är skyldig att underrätta Migrationsverket om meddelade avvisningsbeslut. Underrättelse om meddelat avvisningsbeslut ska göras till förvarsenheten i Gävle. Förvarsenheten ansvarar sedan för att registrera beslutet i centrala utlänningsdatabasen.

7.3 Dublinärenden

Migrationsverket, enheten för återvändandesamordning, bistår polisen med nödvändig kommunikering med annan medlemsstat i Dublinärenden. Det kan vara fråga om påminnelse om ankomstarrangemang, notifiering om överföring, förlängning av tidsfrist, meddelande om inställd överföring eller annan kommunikering som sker med hjälp av DubliNet.

I samband med att Migrationsverket överlämnar ett ärende till polisen på grund av att tvång kan antas behövas, utfärdas ett Dublin-Laissez-Passer av verket. I övriga fall där polisen är verkställande myndighet i ett Dublinärende, är polisen ansvariga för att utfärda Dublin-Laissez-Passer. När en Dublinverkställighet överlämnats till polisen, är det polisens ansvar att vid behov begära förlängning av tidsfrist hos Migrationsverket. Begäran om förlängning ställs direkt till enheten för återvändandesamordning vilken

förmedlar begäran till ansvarig stat samt underrättar polisen om att förlängning har skett.